

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 3326 van 30 oktober 2007
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Sierra Leone nationaliteit, op 5 september 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. DECROIX en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaarde via moederskant de Sierraleonense en via vaderskant de Guinese nationaliteit te bezitten en uit Freetown afkomstig te zijn. Uw vader is een etnische Fullah en uw moeder behoort tot de Temne-etnie.

U bent opgegroeid bij uw oom, (M. D.), de broer van uw moeder, die in Freetown woonde. Uw vader heeft u nooit gekend en u heeft nauwelijks contact met uw moeder. U kent de reden dat u bij uw oom werd opgevoed niet. Hij dwong u toe te treden tot en zijn plaats in te nemen bij de Poro-society omdat hij geen mannelijke nakomelingen had. U weigerde omdat dit volgens u niet compatibel is met uw religie, u bent moslim. Na twee dagen haalde uw oom de politie erbij en vertelde hun dat u geld van hem had gestolen waarvan hij u gevraagd had dat naar de bank te brengen. Dit was volgens u een leugen en u probeerde dit uit te leggen aan de politie maar die luisterden niet. U werd drie dagen opgesloten in de cel. De derde dag kwam uw oom u vragen of u uw mening al had herzien en zou toetreden tot de Poro-society. U beweerde –tegen beter weten in- van wel en ging met hem mee naar huis. U deelde er uw vrouw, (Z. A. K.), mee dat u niet meer in uw ooms huis zou wonen omwille van de schande en omdat u niet zou toetreden tot de Poro-society. In januari 2007 vluchtte u naar uw oom in Guinee, (M. A. B.) waar u verbleef tot u na een paar weken tijdens een lokale zoekactie van de autoriteiten naar wapens werd

gearresteerd omdat men u verdachte een rebel te zijn die oproer zou veroorzaken tegen de Guinese regering. Dit alles omdat u geen Frans of Sussu praatte en u zich niet kon uitdrukken. Ook het feit dat u Fullah bent was volgens u een reden voor de verdachtmaking. U verbleef 15 dagen in een gevangenis waar u zowel door de politie als uw medegevangenen fysiek werd mishandeld, alsook seksueel misbruikt door medegevangenen. Op de 16de dag werd u uit uw cel gehaald, moest u een politie-uniform aandoen en werd u in een busje gestopt. U reed een tijdje en moest toen overstappen in een ander busje waarin uw oom, (M. A. B.), zich bevond. U werd naar een alternatieve dokter gebracht in verband met heupkwetsuren die u door de mishandeling had opgelopen, maar wilde daar snel weg want u had er schrik. Na 15 dagen werd u opgehaald door uw oom en een smokkelaar, (J.), en naar de luchthaven gebracht waar u met uw smokkelaar het vliegtuig opstapte. U maakte een tussenlanding, u onbekend waar, en landde op 14 maart 2007 te Brussel waar u diezelfde dag asiel aanvraag nadat (J.) u in de buurt van het gebouw van de Dienst Vreemdelingenzaken afzette. U hebt hem sindsdien niet meer gezien.”

2.1. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong.

Vooreerst kan uw bewering dat uw oom, (M. D.), u zou gedwongen hebben om u te initiëren en hem op te volgen in de Poro-society om uiteenlopende redenen worden betwijfeld.

Zo bleek u niet te kunnen preciseren welke rol uw oom heeft in de Poro-society (gehoor CGVS, p.10). Het is bijzonder onaannemelijk dat uw oom –bij wie u nota bene beweerde te zijn opgegroeid (gehoor CGVS, p.5)- u nooit zou verteld hebben welke rol hij speelde in de Poro-society, zeker in het licht van uw bewering dat u verondersteld werd hem in die rol op te volgen en dat het om een belangrijke rol ging (gehoor CGVS, p.10). U bleek ook niet te weten of uw oom naar bijeenkomsten [van de Poro-society] ging (gehoor CGVS, p.11), hetgeen eveneens bedenkelijk is gezien uw beweerde lange verblijf bij uw oom.

Verder bracht u geen overtuigende redenen aan om aannemelijk te maken dat uw oom uitgeroepen u uitkoos om hem als prominent lid in de Poro-society op te volgen. U stelde immers nooit deel te hebben uitgemaakt of lid te zijn geweest van de Poro-society (gehoor CGVS, p.5-6, 10). U verklaarde bovendien dat u niet wilde toetreden tot de Poro-society omdat u moslim bent en uw religie het niet toelaat om toe te treden (gehoor CGVS, p.5-6). Op de vraag welk voordeel uw oom er bij had om u te dwingen om toe te treden tot de Poro-society, antwoordde u dat hij geen mannelijke opvolger heeft en dat u bijgevolg zijn plaats moest innemen (gehoor CGVS, p.11). Niettemin blijft het erg bedenkelijk en twijfelachtig dat uw oom voor zijn opvolging uitgeroepen iemand zou uitkiezen die niet geïnitieerd werd in de Poro-society –en dus volstrekt onwetend is over de voorschriften en gebruiken van dit genootschap- en bovendien om religieuze redenen niet wil geïnitieerd te worden in de Poro-society. De keuze van uw oom is des te opmerkelijk omdat u verklaarde dat u hem binnen de Poro-society ook nog in een prominente positie zou moeten opvolgen (gehoor CGVS, p.10). Men kan zich immers afvragen hoe iemand die volstrekt

onwetend is over de Poro-society en bovendien onwillig is om deze society te vervoegen ooit als prominent lid gerespecteerd zou kunnen worden door de andere leden en leiders.

Zelfs indien uw oom u werkelijk als zijn opvolger binnen de Poro-society zou hebben aangeduid, dan heeft u geenszins aangetoond dat het verlaten van Sierra Leone de enige mogelijke optie voor u was. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u zich niet elders zou hebben kunnen vestigen in Sierra Leone. Uw beweerde vrees overstijgt het lokale niveau niet en de door u ingeroepen feiten zijn van plaatselijke aard. U verklaarde dat uw oom verwachtte dat u tot de Poro-society zou toetreden en dat u hem zou opvolgen zo lang u in zijn huis woonde (CGVS, p.5), hetgeen toch wel perspectieven bood om u elders te vestigen en zodoende aan de eisen van uw oom te ontkomen. Wanneer u werd gevraagd waarom u het huis van uw oom niet verlaten heeft en waarom u bij voorbeeld niet in Makeni ging wonen, merkte u op dat uw oom daar geregeld komt (CGVS, p.11), hetgeen echter volstrekt geen bewijs inhoudt dat uw oom u ook zou dwingen om naar Freetown terug te keren om hem alsnog op te volgen binnen de Poro-society. Wanneer werd gesuggereerd dat u zich ook op andere plaatsen dan Makeni kon vestigen, antwoordde u dat Sierra Leone een klein land is en dat je je daar niet kan verstoppen (CGVS, p.11), hetgeen echter veronderstellingen zijn, die niet gebaseerd zijn op concrete ervaringen.

Verder blijkt uit uw verklaringen niet dat u alle middelen op bescherming (vanwege de Sierraleonse autoriteiten) zou hebben uitgeput. U stelde dat de politie u arresteerde omdat uw oom u ten onrechte had beschuldigd van het ontvreemden van geld (CGVS, p. 6). Uit het feit dat uw oom een smoes moest verzinnen om u te kunnen laten arresteren, blijkt echter duidelijk dat uw weigering om tot de Poro-society toe te treden op zich geen (afdoende) reden vormde voor een arrestatie door de politie. Indien dit wel het geval zou zijn, had uw oom immers de smoes van de diefstal niet hoeven te verzinnen. Uit uw verklaringen blijkt nochtans niet dat u de politie er attent op gemaakt zou hebben dat uw oom u wilde dwingen om tot de Poro-society toe te treden, hetgeen verbazing wekt omdat u dit motief wel aanhaalt als de reden voor uw vlucht uit Sierra Leone (p. 6).

Voor wat betreft uw verklaring dat u de dubbele nationaliteit bezit, met name via moederskant de Sierraleonse en via vaderskant de Guineese, kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u enkel de Sierraleonse nationaliteit te bezitten (zie gehoor Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 4 april 2007, pt. 6) en in de bijlage 'composition de la famille' bij uw verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep (dd. 13 april 2007) werd geen nationaliteit ingevuld voor uw vader, terwijl voor uw moeder de Sierraleonse nationaliteit wordt vermeld. In uw verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep werd enkel melding gemaakt van uw Sierraleonse nationaliteit en niet van een eventuele Guineese (of dubbele) nationaliteit. Wanneer u tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal gevraagd werd naar uw nationaliteit verklaarde u aanvankelijk geboren te zijn in Sierra Leone en een vader uit Guinee te hebben (gehoor CGVS, p.2). Gevraagd naar wat er op uw documenten stond, antwoordde u 'S(ierra) L(eone)' (gehoor CGVS, p.2-3). Later, tijdens hetzelfde interview, beweerde u naar aanleiding van de vraag of u alleen de Sierraleonse of ook de Guineese nationaliteit heeft, dat u beide nationaliteiten bezit en dat op uw geboortebewijs beide [nationaliteiten] stonden (gehoor CGVS, p. 8). Het is echter weinig aannemelijk dat –indien u werkelijk zowel de Guineese als de Sierraleonse nationaliteit zou bezitten- daar slechts tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal voor het eerst melding van zou hebben gemaakt, en dan nog na expliciete vraagstelling. Overigens blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat personen die de Sierraleonse nationaliteit hadden tot voor kort geen andere nationaliteit konden bezitten, vermits dubbele nationaliteit voor Sierraleonse onderdanen verboden was. De Sierraleonse 'Citizenship Act' van 1973 werd pas eind september 2006 in die zin aangepast, waardoor Sierraleoners nu wel een andere nationaliteit kunnen hebben, zonder de Sierraleonse nationaliteit te verliezen (zie informatie in het administratief dossier). Bijgevolg is het ongeloofwaardig dat op uw geboortebewijs –u stelde te zijn geboren in 1984 (gehoor CGVS, p.1)- beide nationaliteiten stonden vermeld, zoals u voor het Commissariaat-generaal beweerde (gehoor CGVS, p.8), vermits het in 1984 voor een Sierraleoner nog niet mogelijk was om de dubbele nationaliteit te bezitten. U maakte tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal ook geen melding van het feit dat u recentelijk –naast de Sierraleonse nationaliteit- ook nog de Guineese nationaliteit zou hebben verworven. Vermits het zeer twijfelachtig is dat u ook de Guineese nationaliteit bezit, worden uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie en het bestaan van een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming dan ook enkel beoordeeld ten aanzien van Sierra Leone en niet ten aanzien van Guinee.

U legde geen reis- of identiteitsdocumenten voor waaruit uw ware identiteit of reisweg zou kunnen blijken. Uw bewering dat u bij aankomst op de luchthaven van Zaventem geen documenten moest tonen, u zegt deze aan (J.) te hebben teruggegeven in het vliegtuig (p.10), strookt niet met de informatie

waaruit blijkt dat iedere individuele reiziger die van buiten de Europese Unie op de luchthaven van Zaventem aankomt persoonlijk zijn of haar documenten ter controle moet voorleggen (zie informatie in administratief dossier). Vermits uit uw verklaringen blijkt dat u niet vanuit een Europese lidstaat naar België, maar vanuit Guinee reisde (gehoor CGVS, p.9-10) gelden deze controlemodaliteiten ook voor u. Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. Tot slot bevat uw verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.”

4.1. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (verder: CGVS) haar beslissing ten onrechte heeft gemotiveerd op de bovenvermelde gronden. Hij betoogt dat:

- de redenering van het CGVS geen rekening houdt met het feit dat de Poro-society een geheim mannengenootschap is. Ingewijden mogen niet over deze Poro-society spreken met niet-ingewijden, zodat zijn oom, als ingewijde, niet mocht spreken met verzoeker;
- het vaak voorkomt dat mensen in Sierra Leone gedwongen worden toe te treden tot de Poro-society. Gedwongen initiaties worden onder andere gebruikt om macht te verwerven over anderen en angst te zaaien. Zogenaamde “stranger-groups”, zoals fulahs en moslims, lopen een bijzonder risico op gedwongen initiatie;
- de Poro-society overal in Sierra Leone vertakkingen heeft en aanwezig is in de hoogste echelons van de samenleving, zodat het geenszins denkbeeldig is dat de oom van verzoeker hem zou kunnen opsporen en alsnog met geweld zou dwingen toe te treden tot de Poro-society. Verzoeker heeft de gedwongen initiatie verteld aan de politie bij zijn arrestatie, maar de politie luisterde niet naar hem en wel naar zijn oom. Dat de politie hem vrijliet op het ogenblik dat hij instemde met een initiatie in de Poro-society, bewijst volgens verzoeker nogmaals de macht van deze society;
- hij vijf keren verklaarde enkel de Sierra Leone nationaliteit te hebben en slechts éénmaal heeft beweerd dat hij de dubbele nationaliteit heeft. Verzoeker bedoelde hiermee dat zijn vader de Guinese nationaliteit heeft en zijn moeder de Sierra Leone, met andere woorden dat hij afstamt van ouders met verschillende nationaliteiten en niet dat hij zelf twee nationaliteiten heeft;
- een moslim die strikt zijn religie volgt, niet mag toetreden tot een geheime organisatie als de Poro-society.

Verzoeker stelt dat uit het voorgaande volgt dat hij zijn land heeft verlaten uit vrees voor vervolging op grond van een hardnekkig volhouden aan zijn geloofsovertuiging.

4.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van het CGVS over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet zij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt omtrent zijn identiteit of reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

Volgens zijn verklaringen woonde verzoeker, sinds hij een baby was, bij zijn oom, groeide hij daar op en werd hij door zijn oom opgevoed (administratief dossier, stuk 3, 4-5). Deze oom zou een hoge positie hebben bekleed binnen de Poro-society en hem gedwongen hebben toe te treden tot deze society, waardoor verzoeker eind december 2006 of begin januari 2007 zou zijn gevlucht (rechtsplegingdossier, stuk 1, 2). Uit de informatie in het dossier en publieke informatie blijkt echter dat het hoofddoel van de Poro-society erin bestaat om jongeren op te

voeden en voor te bereiden op het leven als volwassene (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 1, 2-4). De Sierra Leonse genootschappen worden dan ook gekenmerkt doordat jongens reeds toetreden tijdens hun puberteit. Alle leden van deze gemeenschap worden normaal geïnitieerd gedurende de adolescentie (<http://en.wikipedia.org/wiki/Poro>; rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 1, 4). Rekening houdend met de beweerde hoge positie van zijn oom binnen de Poro-society en het feit dat verzoeker van kleins af aan bij deze oom heeft gewoond en door hem werd opgevoed, zijn verzoekers verklaringen niet geloofwaardig aangezien hij op het moment van zijn beweerde vlucht voor een gedwongen initiatie reeds 22 jaar oud was (administratief dossier, stuk 3, 2). De Raad merkt tevens op dat, indien verzoekers "senior"-oom een hoge functie had binnen de Poro-society en geen mannelijke nakomelingen had, niets in de weg stond om verzoeker reeds op jonge leeftijd, zoals uit de gebruiken van de Poro-society blijkt, te laten initiëren daar verzoeker reeds sinds zijn jeugd bij zijn "senior"-oom verbleef (administratief dossier, stuk 3, 4-5) en van een persoon, die een hoge positie binnen de Poro-society zou bekleden, verwacht kan worden dat hij de gebruiken van dit genootschap nauwgezet zou volgen, zeker indien het zijn persoonlijke opvolging betreft.

Verzoeker, die moslim is, verklaart geen lid te willen worden van de Poro-society omdat zijn religie het niet toelaat. In acht genomen dat verzoekers "senior"-oom hem in de moskee huwde volgens de traditionele moslimtraditie, kan worden aangenomen dat verzoekers oom eveneens moslim is, zodat verzoekers verklaring als zou zijn religie zich verzetten tegen het lidmaatschap van de Poro-society niet aangetoond is, de positie van diens oom binnen de Poro-society mede in aanmerking genomen (administratief dossier, stuk 3, 6).

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

5.1. Verzoeker meent dat, mocht geoordeeld worden dat hij niet als vluchteling kan worden erkend, hij niettemin de subsidiaire beschermingsstatus dient te verkrijgen. Aangezien de Poro-society een middel is om iemand angst aan te jagen en om macht te verwerven over iemand, loopt hij, indien hij zou terugkeren risico op ernstige schade. De initiatiepraktijken dienen te worden aangemerkt als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing en verzoeker is al eens gevlucht voor de Poro-society.

5.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot subsidiaire bescherming op geen andere elementen beroept dan deze die deel uitmaken van zijn asielrelaas. Derhalve kan aan verzoeker, de ongeloofwaardigheid van zijn relaas mede in acht genomen en gezien er in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn die nopen tot de toekenning van de subsidiaire bescherming, de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 oktober 2007 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.